

Wouter Stapel is Strategisch Adviseur Waterketen bij Royal HaskoningDHV

VISIE IN BALANS

Het formuleren van een visie - bijvoorbeeld een gemeentelijke Watervisie - begint met het voeren van de juiste gesprekken. Enerzijds om tot de essentie te komen en anderzijds om te bereiken dat de betrokkenen zich ook eigenaar voelen van de visie - opdat het meer is dan een officieel vastgesteld document.

Een goede visie is geen zwart-wit verhaal. Voor mij gaan die 'juiste gesprekken' over het vinden van een goede balans tussen (soms schijnbare) tegenstellingen. Bijvoorbeeld:

OMDAT JE WIL ↔ OMDAT HET MOET

Niet voor alles kunnen we een eigen keuze maken. Een aantal zaken is voorgeschreven vanuit Brussel of Den Haag of al sterk verankerd in het lokale beleid. Toch kom je volgens mij het verst als je het gesprek begint met wat ieder zou willen en pas daarna stilstaat bij eventuele beperkingen en hoe daar mee om te gaan.

VISIONAIR ↔ VOETEN OP DE GROND

Een visie vraagt om vergezichten. Als die geheel losgezongen zijn van de dagelijkse praktijk worden ze echter al snel terzijde geschoven. Anderzijds voegt een visie die geheel binnen de lijntjes van die dagelijkse praktijk blijft niet veel toe.

VOLLEDIG ↔ RICHTINGGEVEND

Hoe vollediger en preciezer je beschrijft waar je heen wil, des te minder ruimte blijft er over voor maatwerk (dat in de praktijk vaak nodig is). Alleen een globale richting aangeven voor waar je in de toekomst naar toe wil maakt het echter wel heel makkelijk om eigen keuzes te maken en je niet veel van de visie aan te trekken.

EIGEN GEBIED ↔ DAARBUITEN

Je visie schrijf je vooral voor je eigen gebied. Water trekt zich echter niet per se iets van (gemeente)grenzen aan. Een zekere continuïteit tussen wat jullie willen en wat de burens willen helpt bij het creëren van duidelijkheid en draagvlak en daarmee bij het bereiken van je doelen. Naast je autonomie is praten met de burens dus óók van belang.

VOORKÓMEN ↔ BEREIKEN

Stel je je visie op vanuit de verdediging - vanuit wat je wil

voorkómen? Of juist met de positieve bril van wat je voor elkaar wil krijgen en welke nieuwe stappen je wil zetten? Beide invalshoeken zijn van belang. Een visie moet uitnodigend zijn om anderen mee en in beweging te krijgen. Het vele goede wat al is bereikt behouden is minstens zo belangrijk.

RISICO'S NEMEN ↔ MIJDEN

Op een vergelijkbare wijze is het ook goed om stil te staan bij hoe om te gaan met risico's en onzekerheden. Die mijden geeft zekerheid - en dat is een groot goed. Ze accepteren of zelfs bewust nemen kan kansen bieden en energie geven.

WATER ↔ ANDERE THEMA'S/DOMEINEN

Een watervisie gaat over water. Je kan geen watervisie formuleren zonder relaties te leggen met andere domeinen - zoals de openbare ruimte. Hoe ver ga je daarin?

OVERHEDEN ↔ INWONERS / STAKEHOLDERS

Als gemeente of waterschap heb je een eigen verantwoordelijkheid bij het formuleren van je visie. Om effect te bereiken kan het betrekken van inwoners en andere stakeholders helpen of zelfs nodig zijn. Waar ligt voor jouw visie de juiste balans?

NIEMAND TEGEN ↔ EIGENAARSCHAP

Alleen een gedragen visie zal in de praktijk een verschil maken. Niemand tegen de haren in strijken is daar wel een héél magere invulling van. Dragen is immers een werkwoord en impliceert een zekere mate van eigenaarschap en dat is nodig om een toekomstbeeld - een visie - gerealiseerd te krijgen.

Door samen deze 'balansen' te bespreken groeit het beeld van wat je zelf eigenlijk vindt en hoe de anderen er in staan. Dat geeft een basis om samen tot een visie te komen die ambitieus genoeg is om uit te dagen en concreet genoeg om uit te voeren.